

Haberler > Yazarlar > Taha AKYOL > Siyaseti dini alana taşımak

Taha Akyol

Siyaseti dini alana taşımak

4 Nisan 2017

YUKARIDAKİ başlık, AK Parti milletvekili Selçuk Özdağ'a ait.

Enpolitik adlı sitedeki yazısında şöyle diyor:

“Siyasi konuların dini zeminlere taşınarak tartışılmasını doğru bulmuyorum. Bu, dini siyasetin basit bir aracı yapma sonucunu doğurur ve anlamı siyaset dinden büyüktür demektir.”

Doç. Dr. Selçuk Özdağ 16 Nisan referandumunun adeta bir **“iman-küfür problemi haline getirmek”** gibi vahim yanlışlardan sakınılmasını istiyor. **“Siyaseti din alanına taşımanın”** toplumu nasıl kutuplaştırdığını ve ne kadar zararlı olduğunu referandum çalışmalarında bizzat gördüğünü belirtiyor. AK Parti'ye sempatiyle bakanlarda bile bunun tedirginlik yarattığını söylüyor.

“Siyasi hırsın din adamı kisveli FETÖ'yü ne hale getirdiğini gördük” uyarısında bulunuyor.

KRALLARDAN DEMOKRASİYE

Sayın Özdağ'ın uyarıları bir bilim adamının objektifliğini ve etik değerler hassasiyetini yansıtıyor.

Özellikle de samimi AK Partililerin bunları dikkate alması lazım.

Herhangi bir siyaset, kendi gidişatı hakkında eleştiri ve uyarılar olmadan kendini denetleyebilir mi? Hatalarının farkına varabilir mi? Onları düzeltebilir mi?

Tarihte yanlışlarını fark etmeyerek, söyleyenleri susturarak, böylece düzeltilmesine imkân vermeyerek olumsuz sonuçlara sürüklenmiş siyasi ve toplumsal hareketler çoktur.

Onun içindir ki insanlık bu tecrübelerle eskiden krallarda, halife padişahlarda toplanan yasama, yürütme ve yargı erklerini ayırdı, ayrı organlara verdi; biri yanlış yaparsa öbürü **“dengeleyip düzeltsin”** diye.

DENETİM VE DENGE

Aynı tecrübeyle, modern demokrasilerde **“parti disiplini”** varsa, mutlaka **“parti içi demokrasi”** de olmalıdır; her şey müzakere edilerek yapılsın diye.

Ya da ABD'de olduğu gibi **“parti disiplini”** diye bir şey yoktur; kendi partisinden senatörler Trump'ı eleştirir. Onun önemli hatalarının bir kısmını yargı önlerse, bir kısmını da kendi partisi frenler.

Meselenin özünde **“hür düşünce”** ve **“denetim”** kültürü vardır. Bunlar modernleşmeyle gelişmiş kavramlardır.

Kalkınma Bakanı Sayın Lütfi Elvan, **“cumhurbaşkanlığı sistemini Avrupa'nın da örnek alacağını”** söylüyor...

Çağımızda sistemlerin başarı anahtarı **“yürütme”**nin faal olabilmesi fakat aynı zamanda yasama ve yargının yürütmeyi etkin şekilde **“dengeleyici ve denetleyici”** olmasıdır.

Bizde önerilen sistemde ise denetim ve denge zayıftır.

Denetim ve denge kültürünün unsurlarından biri olan parti içi demokrasi de zayıftır.

BÜYÜK VEBAL

Dört ay kadar önceydi, **“Üç Milletvekili”** başlıkla yazımda Atatürk döneminde Dersim Kanunu'nu eleştirebilen CHP'li Muğla Milletvekili Hüsnü Kitapçı'yı ve Menderes'in yargıya baskı yasasına karşı çıkan DP Trabzon Milletvekili Prof. Osman Turan'ı anlatmıştım. AK Parti'de de Cemil Çiçek'in başkanlık sistemlerinde disiplinli partilerin otoriterliğe yol açacağını belirten uyarısından bahsetmiştim.

Doç. Dr. Selçuk Özdağ'ın yazısı da böyle iyi niyetli bir uyardır. Özdağ **“siyasete fetva taşıyan, dini onun aparatı haline getiren”** bazı ilahiyatçıları da eleştiriyor. Bunlardan **“Demokrasi Müslümanların rejimi olamaz!”** sözünü AK Partililer benimseyebilir mi?!

“Siyaseti dini alana taşımanın” ne vahim sonuçlara yol açtığı Cemel Vakası ve Siffin savaşlarıyla da bellidir.

Siyasetçinin dini inançlarla ilgili görevi, evrensel anlamda din ve vicdan özgürlüğünü sağlamaktır.

Referandumun konusu, parlamenter veya başkanlık sistemidir. Çok şükür dini bir konu değildir çünkü bir kısmımız evet, bir kısmımız hayır diyeceğiz!

Böyle bir şeye meydan vermenin vebalini hangi samimi Müslüman yüklenbilir?

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#) [Twitter](#) [RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş.